

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiăcării luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 franci. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Lae și Liță.

O glumă novelistică.

(Continuare din Nr. 9).

În România, ca și în alte țări luminate de sôrele creștinismului, religiunea e un articol pentru privilegiați. O prerogativă are România față de alte țări: Acolo decide încă vechitatea religiunii, nu valôrea ei morală.

Duminea Rosalelor anului 1860 era destinată pentru fabricarea unui arhieru din materialul privilegiat al călugărismului. Pompa funebră, ce mintea sănătôsă întîmpină cu atari ocașii, a umplut biserica dela metropolie cu creștini de aceia, cari doreau a vedea ceremonia, dér și d'a fi veđuți. Și Niculae făcea un atom present din totalitatea celor-ce compun biserica lui Christos, și totdeuna sînt gata a concede călugărilor, ca se le tragă pelea preste urechi pentru mântuirea sufletului. Ba Niculae se considera pe sine mai pre sus decât alți muritori, pentru-că deși cu câteva ôre mai nainte se era ras, totu-și ascundea în sine, sub umbra dogmatică, taina preoții.

Splendórea necunoscută urđitoriului creștinismului, cu care din pánurá durá monachalá se croiesc reprezentanții superiori ai lui Christos, a pus pe Niculae pe cugetári aritmetice.

El a început a calcula cât costá singilia unui episcop. Factori cunoscuți n'avea la calculul seu decât prețul, ce ódiniórá l'a costat pe el singilia. De aceea, în lipsa de logaritme neci nu putea fi vórba de calcul sigur. Totu-și a dat aproximativ cu socotéla, cá déca un arhieru consumá adeseori într'o đí mai mult decât Christos în ființa sa de 33 de ani pe pamânt, atunci singilia episcopalá trebuie se coste enorm mult.

Niculae era în fruntea bisericii în partea stranei din dreapta, deunde privea preste întreaga biserică. De aici i-a lunecat ochii pe două dame frumoșe și de gust, care l'a încurcat în calculul seu despre valórea singilei unui arhieru. Deși în etate de 40 de ani, inima lui — mulțămítá aerului de București — era tineră, se aprindea iute și cu vehemență. Cu tótá taina preoții, care în sensul canónelor era lipítá de el ca scaiul până la mórte, privea mai des la cele două dame decât la metropolitul și suitá acestuia celebrátore. Cu deosebire i-sa vírát dama cea mai tineră în inima lui și-l gádilea până la desperațiune.

Dupá finirea slujbei Nicolae s'a grăbit a nu perde damele din vedere și le-a urmărit până'n strada Tudor Vladimirescu. Pe drum s'au arétat dama cea mai tineră cu mult respect cătrá Niculae, fără se observe mumă-sa. Ba in desele ei priveri ínapoi întâlninduși ochii cu ai lui Niculae a și jímbit fêrmecátor, cu deosebire când a ínturat in curte.

Niculae era cel mai fericit. A mai promenat puțin pre dinnaintea casei, în care au ínturat damele, până-ce i s'a dat

ocasiunea d'a afla cine au fost ființele, ce cu atâtă interes le-a urmărit. A aflat, că era cocóna Eleftera Costache cu fata ei, apoi beat de amor s'a reintors acasă.

(va urma.)

Hai se bem !

Măi Samsóne, vere dragă,

Se nu bem? Ba ne'ncetat.

Viéța 'ntrégă-c o bețiă,

Unul p'altul vede beat.

Unu-i beat de supărare

Că nu are ajutor

Se o ducă d'ađi pe mână

Și-i de fóme peritor.

Altu-i beat de fericire,

Că-i dă mân' a fi 'mbuibat,

Ori și cum el vrea se prade

Ceea-ce n'a adunat.

Hoțul bea, ca sfânta cruce

Se-i ajute la furat,

Ucigașul, ca curagiul

Se nu-și piérdă la vênat.

Ipocritul bea și-cântă

De-i succede a 'nșela,

De-i succede nóua jérfă

Se atragă'n cursa sa.

Și-apoi căți nu beau se uite

Chinuri grele si dureri,

Ce-i consumă 'n desperare

Și le sfărmă ai lor creeri?

Hai se bem și noi, măi vere,

Cupe, cupe se golim,

Se'ngropăm in al lor nectar

Chinul grósnic, ce simțim . .

Se uităm, că patrioții

Ce-i avem conducători

Store și sùg națiunea 'ntrégă

Că și niște lipitori ;

Se uităm c'acești vampiri,

Rîd in orgii, desfrenări

De „piticii“, cari-i pórtă

Și-i rădică pe spinări . .

Ciocănel.

Toastul Calicului la banchetul asociațiunii transilvane în Dej.

Domnilor și Dómnelor! Decând am norocirea a me afla în Dej, mai mult mi-a bătut la urechi exprimarea terminului „Cultură”. Oricare óspe decâte-ori și deschide gura, decă din întemplantare nare o furcută sau o lingură în mână, aruncă în jurul seu cu terminul cultură, ca-când cultura ar crește p'aici pe tóte délurile, sălbatic. Decă întrebi însă pe unul sau pe altul, ce-i cultura? ficare-ți dă alt răspuns. În fine se unesc toți în părerea, că cultura e acel deal veștit, dinaintea căruia toți boii stau în loc.

Unii țin că suprema potență a culturai e filosofia. Dér pentru Dumneșeu, ia spuneți-mi, decând avem noi filosofi, imputinatus'au boii, sau lesnitus'a carnea de vită?

Alții țin: Cultura e lumina; ce asociațiunea transilvană înprăștie în tóte părțile, unde-și ține adunările sale generale! Dér eu vėntreb: Cine a pus pe asociațiunea transilvană se înprăștie lumina? Pentru-ce avem atunci ziua sórele și nóptea luna? Apoi, când e chiar întunec beznă, pentru-ce avem pe „Telegraful Roman“?

Și iată Dómnilor și Domnelor! se v'ó spun. Răspunsul cel adevărat la întrebarea: Ce e cultura, l'a dat „Telegraful Roman într'un număr al seu de dăunădi. Acest diar a đis: Cultura e destinațiunea omului! Prin urmare, destinațiunea omului e cultură.

Decă există destinațiune, și decă omul e destinat pentru cultură, atunci ce lipsă mai avem de asociațiunea transilvană? Pecat de părale! Pentru-că decă cineva e destinat a pați ceva, nu se mai póte feri. Indiviđi ca și națiuni nu scapă de destinațiunea lor. Așa spre exemplu omul e destinat ca

se și móră odată. Asta o știm cu toții și știm și aceea că de mórte nu scapă. Dăcă omul e destinat a trăi 80 de ani, cum țice prorocul David, atunci toți medicii nu-i ajută nimica, el nu móre mai curénd! Dăcă omul e destinat a nu se înbogați, atunci pôte fi cât de prost, că n'ajunge la avere! Dăcă un bărbat e destinat ca se'l pórte nevésta de nas, atunci pôte fi nevéstă-sa cât de nătântócă, că bărbatul tot remâne mutul căsii! Dăcă o domnișórá e destinată d'ası afla la balul, ce se va ținea de seră, un amarez, nu scapă de popa până nu i cânta: Isaia dântuiește! etc.

Așa Domnilor și Dómnelor, dăcă Românii din comitatul Solnoc-Doboca sânt destinați pentru cultură, asociațiunea transilvană nu-i pôte mântui de destinul lor.

Cine-și are destinațiunea sa și și-o și cumóște, acela abea așteptă se și-o vadă cu ochii. Eu fiind convins, că tóte domnișórele 'si au destinul lor, ș'acesta e d'ase mărta, de aceea ridic pocalul mea țicénd: Dec Dumnețeu, ca tóte domnișórele, la balul de seră, se-și alle destinul, și neci una se nu părăsésca balul fără legétóre! Se trăiésca domnișórele!

Tatăl nostru modern.

Tatăl nostru, care fără chirie locuiești în ceriuri, maghiarizezese numele teu, fie voia lui Tisza precum în Budapesta așa și'n Viena. Mămăliga nóstră cea de tóte țilele dănc-o noué ađi acoperită cu cărnați și dăcă se pôte în vîrfu unei clăi de plăcinte. Plătește-ne noué datoriile nóstre, precum și noi iertăm datorașilor nóștrii pretenționile neîncasavere, și nu ne duce pe noi în Boznia, ci ne mântuiește de Szapáry. Amin.

Nimicirea totală a Phylloxerei.

Phylloxera, acéastă lăcustă a strugurilor, care trece de cel mai neîmpăcat păduche al bețivilor de vin, s'a sălășluit și'n Ungaria și nimicește viile situate pe dealurile Budapestei în nemijlocită apropiere a ministeriului nostru de agricultură cu desevrșire. Tóte mijlócele d'a scăpa roșul vin de Buda d'a fi beut de madama Phylloxera înainte de ce ferbe și fără d'a se plăti taxa de cărciumărit, pan'acum s'au arătat nesuficiente.

Pentru totala nimicire a Phylloxerei există numai următoarele mijlóce radicale :

1. Trei palițe de plop, opt metrii de lungi, se împlântă în vârful viilor. În ficcare paliță se pune la vîrf câte-o camilavecă d'a călugărilor din Sibiu. Trei câni dedați d'a lătra la lună, se leagă câte unul cu mătăriile călugărilor, ce accia le-au primit dela mănăstirea de după Reitschul la ficcare paliță de códă și se amuță asupra camilavecelor. În poziția acésta lătrând câinii o nópte întreagă Phylloxera nu se póte hodini, ziua nu póte mânca de ostenită și móre de fóme.

2. Cristea, îmbrăcat în haine muieresti — decă e posibil din Sebeșel — ingenuche la póelele viilor, cetește un raport consistorial cătră sinodul archidiececan greco-orient. si Phylloxera de disperățione trece la sânta unire, aici o apucă frigurile constituționali ș'o scutură de-i strepețesc dinții când vede struguri.

3. Decă Phylloxera în urma mijlócelor de sub 1 si 2 nu se pastiește, atunci vine Simion Popescu, 'i cetește tractatul seu despre: „Pnevma în Constantinopolitanum“, în urma carcia acel păduche capătă o greață horibilă și nu mai mămăncă'n veci struguri.

4. Nu ajută toate mijlocele acestea, atunci apare un executor de dare d'ai lui Szapáry însoțit de doi panduri, zălogește Phylloxera și trage pelea preste urechi. Est mod în câteva zile Phylloxera e ruinată și emigrează pentru totdeauna din Ungaria.

Urzică Scandalografescu.

Un așa numit O-l cerșea dăunați din prima strană a „Telegrafului Român“, unde în alte zile șed articolii de fond, după școle române în Sibiu. Nu cunosc p'acel cerșitor. O-l, numai jidovește cetit și'n limba lui Isztoczy înțeles, exprimă valoarea țiaristică a scriitoriului articolilor de fond ai „Telegrafului Român“.

A cere în Sibiu, unde locuiește cea mai numerosă inteligență română din comitatul lui Szöcs, după școle, sémână cu pledarea pentru un comerț de import de buhe în Atena, și

dacă eruditul autor al numiților articoli de fond n'ar proba cu atâta elocuință la sine însuși lipsa de scôlă, tótă lumea ar trebui se credă, că'n Sibiu sînt scôle.

Nu știu cine e O-I. Póte se fie cel mai mare geniu de două litere în limba lui Arpad. După logica de brebeni a articolilor sei de fond, se pare însă a fi o tineră ființă, care nu știe aprecia încă însemnătatea civilisatorie a cârpelor de nas. De e așa, sau ca se me exprim curat românește, déca O-I nu cunóște folósele ighienice ale bazmalelor, atunci eu susțin doctrina: Tinerii scriitori de articoli de fond, și cãni tineri, se se arunce în apă, iar déca sînt batrâni atunci se li se lege o corfă de drot la gură, ca se nu mai latre la lună.

Ce voiți a face cu mai multe scoli românești în Sibiu gugumanilor, pănăcând de cele ce există neci dracul nu se interesază?! Urmăți mai întăiu pe metropolitul Dr. Miron Românul: Faceți copii, apoi ve interesați de scoli!

Ve temeți că ve va maghiarisa Vereș sau ve va germanisa Guist în scólele lor? Paparlapa! Au trecut colacii ș'a remas băba! Vegetariani ș'amoresați platonici vor face Vereș și Guist din voi, da, maghiări și germâni însă, pănă-icóda cu pore!

Dér neci atâta nu meritați, ca se facă vegetariani din voi, pentru-că meritele vóstre pentru scólele românești ce există-n Sibiu, nu merită, ca se vi se pună la prând o porție de fân dinnainte! Iar pănăcând Dr. Miron Romanul va sta în capul scólelor gr. or. puteți fi siguri, că amorul lui Plato nu prinde rãdacini în Sibiu!

Déca voi archigugumanilor voiți a aprinde în „Telegraful Roman“ națiunei române făclii, atunci spuneți lumei, că scóla română de model din Sibiu, ce jace douedeci de pași departe,

și vis-a-vis de reședința metropolitană, e un model de îndobitocire didactică. Ștrigați se țiuic fereștile archidiecesei, că'n jurul metropoliei doicelor din strada Macelarilor, o droae de catări reverendați și camilavcați ród la iesclea maicei scólci, și pănăcând în biserică se celebrează liturgia, ei prefer a aduce lui Dumneđu jertfe de „Vizi“ cetind din psalmii lui „Titze et Sinkay“ și innălțind fum de „Valodi török pipa-dohány“ cătră ceriuri! Urlați ca se se cutremure Măieritele din tóte cele patru suburbii ale Sibiiului, că metropolitul Dr. Miron Românul, decând pórtă mitra lui Șaguna, n'a pus piciorul în institutul pedagogico-teologic „Andreianum“ și că pănă-ce în acest inștitut s'a ținut cu cei-ce au se pórtel lumina innaintea poporului greco-orb, esamenele, Dr. Miron Romanul și-a legénat productele virginității călugărești, cântând, Voscr. glas 1^{1/2} Haja pupaia, haia pipi, haia!“

Și totuși domnule L-o, pardon O-l, ai tótă dreptatea: Românii din Sibiu n'au scoli și le lipsește scóla ca și domniitale curagiul d'a prinde boul de corn!

* * *

Diplómația europeană parc-că și-a făcut studiile sale elementari în consistoriul metropolitan de religiunea doicelor gr. or. D'un timp încóce diplomația europénă trăiește ca și consistoriul nostru metropolitan din amánarea decisiunilor în cele mai arđetóre chestiuni. Acuși devine chestiunea orientală mai veche decât cocóna Europa și chestiunea Dunărei mai bătrână decât frica Maghiarilor de Dacoromânia.

Las c'acela, care a brăzdat Dunărea prin mijlocul intereselor austro-maghiare, innainte d'a se îngriji, ca dela Porțile-de-fer pănă la Constanța, de ambele țärmuri ale acelu fluviu, la fiecare pas se se afle cel puțin 3 Mayer sau 7 Müller, ă

fost un prost, și de aceea amânarea decisiunii asupra chestiunii Dunărei, nu me genează așa mult. Mai tare me supără pe mine gugumănia diplomației europene, care după caderea lui Arabi, nu se folosește de ocasiunea binevenită, d'a dudu odată întreagă Turchia, decât nu în Egipt, cel puțin în Asia. Ce lipsă mai avem noi ați în Europa de Turci? Starea lucrurilor în Constantinopol, unde conferința europeană s'a despărțit ca Țigani delatrivechiu, a devenit un adevărat scandal pentru civilizațiunea europeană.

Despre poligamie nu voi se vorbesc, pentru-că acesta se află și pe la noi, de și nu în atare măsură ca la Turci. Ia se privim însă la ceealaltă stare a lucrurilor în Turchia, spre pildă la poliție. Poliția Trchiei e un scandal al civilizațiunii europene. În Turchia se întâmplă mai puține furturi, spargeris omoruri ca în Ungaria și România, din cauza că sunt prea puțini agenți de poliție. Se mi se arete un Pașalic în Turchia, în care 200 executori de dare muncesc la ridicarea economică a poporului ca'n comitatul Timișorei!

Unde dispune întreagă Turchia d'un agent de urmărire perceptor ca A. Comanescu în județul Rîmnicul-Sărat, care vinde brațele tăreanului în licitațiune publică, dela care neci fii lui Vancea nu sînt eschiși?

Apoi lucru nemai pomenit; În Turchia se întâmpla de hoții se și prind, și pagubașii-și află lucrurile furate! Nu-asta suprema necultură? Unde-și mai capătă omul în Ungaria sau în România ceea ce i s'a furat?! Când a Țis vrodată un primministru al Trchiei ca J. C. Brătianu: Că n'a sosit încă timpul ca se ne despărțim de hoți și de tâlhari?!

Dér și-n privința finanțiară Turchia se află departe înapoi de alte state civilizate. Turcii nu sînt în stare a contrage în fiecare an un împrumut de câteva milioane, ca de

exemplu exellenția sa ministrul finanțelor noastre Szapáry. Și va trece încă multă apă pe vale, pânăcând Turchia se va civilisa așa, ca se pótă produce un atare deficit ca al Ungariei.

E deci timpul suprem d'a rupe odată definitiv cu barbarismul turcesc, și de-aceea diplomația europeană ar face un mare bine, când ar dudu odată pe Turci și pe asociațiunile pentru maghiarisare din Europa.

* * *

Fi înțelept ca șerpele, diligent ca furnica, viclean ca vulpea, deștept ca cânele, și tóte acestea nu te scapă de ruină prin executorii de dare ai Ungariei. Décă nu te ruineza ađi te ruineza mâne, și decă nu te ruineza mâne, te-a ruinat ieri!

Ministrul deficitelor Ungariei Szapáry — așa ne spun ȃiarele — s'a decis a trimite 'n comitetul Timișórei 200 de executori de dare, sau cum ȃic cei din Palestina lui Brătianu, agenți de urmárire-perceptor, sau dupá terminologia din Capolnaș, revolver-rinaldo-rinaldini-rojașandori, ca se instruiete pe locuitorii acestui comitat despre pástrarea bogatei recolte de gráu din est an. Ministrul deficitelor noastre a aflat — se vede — via ministeriului de agricultură, că Banáțenii și-au umplut coșurile de gráu, și că au lipsă de gárgálițe.

Deși comitatul Timișórei până acum a fost scutit de Phylloxera vastatrix, eu totuși țin dispozițiunea ministrului deficitelor noastre cu totul greșiță. Afară de faptul, că consistoriul Dráguței din Caransebeș pregátește contra trimiterei a 200 de executori de dare in comitatul Timișórei un solemn protest pentru conturbarea în geșeftul tragerei pelei ortodoxe preste urechi, ministrul lipselor noastre finanțari Szapáry nu

va face nici o scofală cu cei 200 executori de dare din cauza, că populațiunea Ungariei în cea mai mare parte, și executorii de dare mai puțin, nu cunosc încă nouele bancnote de 1000 fl. germano-maghiari. Și decă un locuitor alu comitatului Timișorei — Dómne ferește — voind a-și plăti dareă restantă, va da executorului, și fără ca acesta se întindă revolverul, o bancnotă de 1000 fl., el tot n'o se scape de execuție, pentru-că executorii de dare se regrutăza din acel soi de ómeni, cari nunumai că nu cunoște nouele bancnote de 1000 fl., dér neci de cele vechi n'au vădut.

La noi nime nu se îngrijește de instrucțiunea poporului. Ministrul instrucțiunii publice trebuia se întrevină la ministrul finanțelor de timpuriu, ca ficăru cetățan se se trimită câte-o bancnotă de 1000 fl. ca se învețe ale cunoște ș'ale deștinge de cele false. Nu e destul a dechiara în Monitorul statului, că pe nouele bancnote de 1000 fl. se află două femei ideale, pentru-că altcum nouele bancnote pentru popor vor remânea în veci idealuri neajunse. Apoi chiar locuitorii comitatului Timișorei nu sânt ómeni cu sens pentru femeile ideale. Cu deosebire în diecesa Drăguței concubinatul a ajuns la atare desvoltare, încât femeia trebuie se fie legitimă, ca se se pótă număra între idealuri.

Nu știu cum stau celalalte țiare, dér „Calicul“ nu se număra între acei illustri gazetari, cari se împartășesc din aceea comóră, pe care vocea poporului o numește fondul de dispozițiuni. La redacțiunea noastră ministru Szapáry n'a trimis neci exemplarul oficios din ediția nouelor bancnote de 1000 fl., și așa noi nu ne aflăm în plăcuta pozițiune, d'a putea instrua pe cetitorii noștrii despre forma nouelor valori de hârtie dualistică.

O vorbă ca o sută : Noi în Ungaria nu ne putem desbăra de datinile asiatice ! Noi n'am ajuns încă neci la acel

stadiu al operațiunilor finanțari, la care au ajuns cei din România. Noi licităm țereanului numai țăndra și cămașa, nu urmăm teoria finanțară a lui A. Comanescu din Rîmnicul-Sărat, ca se vindem pe țerean cu totul și se scăpăm odată de el. Noi după-ce ne desbrăcăm țereanul îl lasăm se trăiescă, ca Adam în raiu, în puris naturalibus, și ne spargem capul cum se plătim Jidanilor cametele pentru datoriile statului.

Prorocul Bileam

Despre întâmplările în luna lui Octobree.

V, 1. Pentru ca lumină se se facă în chestiunea Boldu

regimul României introduce în Rîmnicul-Sărat iluminățiunea electrică.

S. 2. Opiniunea publică eserie pένtru cei-ce vor dovedi că Sas-Şebesenii, la alegerea de primar, au fost cu mintea sănătósă. un premiu de 1000 fl.

D. 3. Cei-ce cred, că amânarea convocării regulate a consistoriului metropolitan gr. or. din Ungaria și Transilvania basează pe motive temeinice, primesc un loc liber în balamucul c. r. din Sibiu.

L. 4. În Belgrad, capitala regelui Milan, se arată publice un galbin. Fericitul posesor al acestei monete, se alege, stante pede, ministru de finanțe.

M. 5. C. A. Rosetti vorbește despre corupțiunea electorală în România ca o carte. De aceea lui Vernescu i-ar părea bine, se-l vedă legat.

M. 6. Boul din Capolnaș, pentru care doi țăreni și-au dat sufletul și executorul de dare Zeley a devenit martirul finanțelor Ungariei, se însărcinează cu compunerea butgetului de stat pentru anul 1883.

J. 7. Dreptul de suveranitate al Sultanului în Egipt se vinde în licitațiune publică, minus offerenti.

V. 8. Ministrul finanțelor Ungariei asigurează pe executorii de dare la societatea „Apis.”

S. 9. Ce poți fura ađi nu amána pe mânc, până-ce va veni o poliție mai bună.

D. 10. Monitoriul oficios din Petersburg arată, că inco-

ronarea Țarului se va publica cu trei zile după efectuarea încoronării.

L. 11. În Ungaria se caută un ministru de comunicațiune, care se arete lui Tisza drumul către dimisiune.

M. 12. Împeratul tuturor Rușilor, ca se eviteze la încoronare totă ostentațiunea și cumpără o corună cu 5 pițule.

M. 13. Ungaria vedând pe Tisza și toți ceilalți cărpaci, că s'au reintors dela băi bine restaurați, și cere un concediu pentru recreare.

J. 14. Fiind-că Țarului de totă umbra îi e frică, de aceea decretează un Ukas, prin care locuitorilor din întreg imperiul rusesc li se demândă a umbla fără umbră.

V. 15. Ministrul finanțelor noastre arată, că cu bogata recoltă a acestui an va avea până-n Faur 1883.

S. 16. Cine se culcă'n vagónele căilor ferate maghiare, se pomenește în sinul lui Avram.

D. 17. Bucureștenii se rógă lui Dumnezeu: Dómne pădește-ne de agenții poliției, că de hoți ne vom pădi noi.

L. 18. Ministrul de comunicațiune al Ungariei dispune, ca vagónele de persóne ale căilor ferate maghiare se pórte inscripțiunea: „Lasciate ogni speranza voi che intrate“!

M. 19. În Ungaria se proiectează o nouă fusiune de partide și se naște o veche confusiune.

M. 20. Calul unui căraș din Bungard și scrie memorele sale în formă de roman sub titula: Administrațiunea actuală a protopopiatelor Sibiiului I și al II-lea.

J. 21. În ajunul cholerei asiatice, ministrul instrucțiunii publice Trefort dispune desinficierea societăților pentru maghiarisare.

V. 22. Un Jidan din Brailă face faliment și-n București și zidește un palat.

S. 23. Marele financier Benedek înființiază'n Făgăraș o bancă de cavaleri de industrie, pe acțiuni.

D. 24. Agenții pentru subscrierea capitalului de acțiuni al bancei industriașilor din Făgăraș se provéd, pe calea politică, cu câte un revolver.

L. 25. În consiliul de administrațiune al bancei industriașilor din Făgăraș Calicul se alege de presedinte.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

M. 26. Acțiunile bancei lui Benedek notéză la bursa din Găinar 50% sub bancrot.

M. 27. La tîrgul din Sărcaia, un neguțător de cepe, dă celor-ce cumpără o costiță de ceapă, câte-o acțiune d'ale bancei lui Benedek, radaș.

J. 28. Urmările binecuvântate ale bancei industriale din Făgăraș se arată-n tótă Țara Oltului: Boierii, cari umblau în opinci, umblă desculți

V. 29. Deficitul Ungariei primește la banca industrială din Făgăraș angajaminte de doică.

S. 30. Acționari bancei lui Benedek din Făgăraș și încasează dividendele pe la ușile bisericilor și pela capetele podurilor.

D. 31. Opiniunea publică întinde pe Benedek pe banca înființată de el și măsură 25. Toți câinii din Făgăraș umblă cu cupóne d'ale bancei lui Benedek în códă, și cu talonul în gură.

Cocóna Gurădulce.

Maică Preceastă, cum s'a stricat timpurile! Căț! Vai de fetele de ađi! Căț! În tineretele mele feciorii se însurau fără a mai întreba după zestre, Mițuluc! Ađi feciorii caută după zestre și neci nu bagă de samă că lângă zestre adeseori lipsește fata. Căț!

În călugărie intrau în vremile mele, numai natântoci, la cari nu se uita neci o fată, și dór chiar în interesul înmulțirii ómenilor, iar de celibi, în feția mea, neci pomană nu era! Cât!

Ce e drept de călugării de ađi nu sterpesc fetele, dér de celibii, ce se nasc ađi din cei mai frumoși feciori, e păcat strigător la ceriuri. Cât!

Mai vine apoi și tagma garsonilor, sau după cum ăic cei din România, a bicherilor. Cât! Și of, când tinerii din România ar ști ce însemnătate are cuvântul bicher în Transilvania, cu toții s'ar însura. Mișuluc!

Mai demult tot bicherul se însura, ađi cu deosebite tinerimea inteligentă bicherește. Cât!

Vina, de regulă, se aruncă pe fete, despre cari se afirmă, că măritându-se, fac pretendiuni, cari duc pe bărbat la bancrot. Cât! Mai bine garson, decât bicher însurat — așa argumentează tinerii de ađi! Cât!

Tinerii aceștea n'au însă neci o dreptate, pentru-că ori în care direcțiune degeneréza fumeia, totdeauna bărbatul pórtă vina. Cât!

A-și mai înțelege când tinerii de ađi și-ar escusa viața lor în bicherie cu legea la mână și ar ăice: „Hodina e prima datorință a unui cetățan și de aceea nu ne însurăm“! Mișuluc!

Din afuriseniile lui Radu Ciubuc.

Șapte zile se ajunezi ajunul mutului când i-a furat calul, ș'a opta ți se prândești cu metropolitul Miron Românul la banchetul din Sânta-Maria!

De trei ore însurat, se călătorești de petrecere pe căile ferate maghiare, și cându-ți vei săruta mirésa de prima dată, trenul se tréca preste podul Dravei!

Într'un picior se le reîntorci dela Plevna și, când vei ajunge-n patrie, se-ți strângi copii în brațele, ce ți-a păstrat agentul de urmărire-perceptor Comănescu!

Telegramă particulară a Calicului.

(Via: Lapu-Broșteni-Șuramare.)

Blaj, 21 Septembrie. Catastrofa din Pojon s'a întors în Blaj pe dos. Așidiminetă toți Jidanii din Blaj s'au sculat, și cu bostani ferți innarmați, au bombardat mânăstirea Basilitor. Toți Țipăii s'au tăiat împrejur. Pe ulița Plăcintelor tigăile, până'n buric, innôtă-n sânge. P'un Armean Fau uns cu zmolă și'n mijlocul piaței i-au dat foc. Grecii, pachetându-și chiricleisonul în desagi și curajul în pantaloni, s'au retras în pădurea Mișca. Moralistii vii s'au aruncat în căldările fabricii de spirt. Celibii au umplut șeșătorile din Veza, Mânarade și Crăciunel. Vancea, călare pe Mendel, a scăpat. Canonicii dorm încă.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cugetări d'ale mele.

Și spirit și materie sânt numai un fum, cu ambele rătăcesci în alu vieței drum.

Femeea! Cel mai greu lucru de definit! eu unul găsesc, că chiar pronumele „Indefinit“ e mai ușor de definit decât femeia!

N'am găsit nici o diferență între femeia și pisică: amândună, la început sânt blânde, se atașază spre a te sgăria în cele din urmă.

Femeia ar vrea se aibă două guri; cu una se apere și se flăteze sexului ei, cu cealaltă se condamnă și se critice pe bărbați.

Vlangali.

La inspectorul de dare.

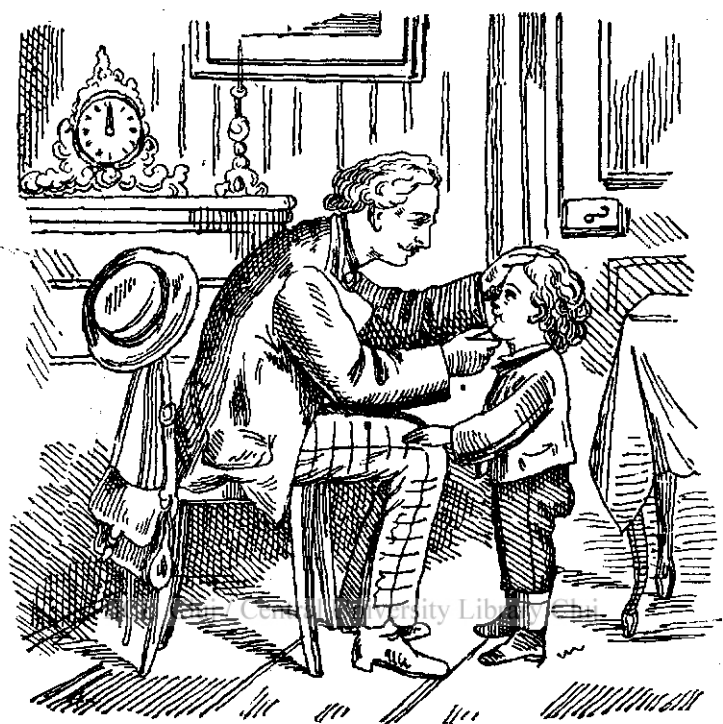
Inspectorul de dare: Cât face venitul domnii tale la an?

Popa: După-cum se nasc și mor poporeni 50—60 fl.!

Inspectorul de dare: Nu se pôte domnule părinte, asta nu mi destul?

Popa: Neci mii! Pote domnia-ta D. inspector poți mijloci, ca se capët dela stat ceva simbrie, și eu bucuros plătesc ce-i mai mult!

Slab prospect.

Un călător per pedes Apostolorum, sosind ostenit și rupt de fómie la Buzeu, trage pe la prânđ, la un prietin al seu în speranța, că va fi poftit la masă. Într'un moment, când se afla numai cu băiatul prietenului seu în odaie întreabă dela băiat : Jonița dragă, spune-mi când mâncați voi de prânđ ?

Jonița : De regulă la 12 óre, dér când avem musafiri, așteptăm până-ce pleacă ?

Domn. L. R. în B. Te'nșeli! Decând există Calicul, afară de articolul „Tănasi Cădelniță“ din Nr. 7. anul I, și până aci, tot ce s'a scris în prosa e lucrarea mea. Din contra poeziile au alți autori. Eu în viața mea n'am călărit pe Pegasus. Vei dice că sum prosaic. Conced și asta! Dér decă Dta sau altul va dovedi că, afară de Tănasi Cădelniță, numai una din celelalte materii scrise în prosa are autor strein, atunci nunumai sistez Calicul, ci'ti dau ș'o mie de floreni, cât sum de calic. De aceea te asigur pe onórea mea, că te afi'n rătăcire și faci nedrept unui individ pe care'l cunosc în persónă dér în viața mea nu i-am vedut caligrafia.

* * *

Mai multor P. T. Domni. Toți acei Domni, cari mi-au trimis strigări populare sau anecdote, și până acum n'au primit răspuns, sânt rugați pentru indulgință. Răspunsul va urma separat dinpreună cu onorariul promis.

În general observ, că strigările populare, ce am primit până acum sânt prea puțin alese. Nu pot primi ori-ce imodătură de cuvinte legate-n ritm fără nici un sens. Cu deosebire anecdotele primite sânt foarte seci.

Mulți ocolesc în strigări terminii întrebuintăți de popor privindu-i de nemorali. Strigati frate cum strigă poporul și lăsați se-mi astup eu urechile!

* * *

Domn. Obscurus.. Și cu atâta me mulțănesc. Pentru viitor vei face bine decă, lângă faptele comise'mi, vei da și o caracteristică a persónelor, cari le-au comis. Adjective grămădite lexicografice sânt de-ajuns. Despre celelalte urméză cât mai curênd epistolă separată.

Avis pentru DD. învățatori etc.

Pentru 50 de strigături d'ale poporului nostru, cum se obiciuiesc la joc și ospete, dăm trimițetorului Calicul p'un an întreg sau îi solvim 3 fl. în bani numărați. Ascemenea onorăm 20 de anecdote, istorioare picante din popor. Cât de scurte cu atât mai bune.

A se adresa la :

Redacțiunea Calicului.

Abonament Scădut la Calicul.

Exemplare complete dela începutul anului 1882 mai avem 5. Pentru acestea se deschide abonament în condițiunile arătate în fruntea foii. Dela numărul doi începând posedem mai multe exemplare. Noii abonați vor primi Calicul dela numărul 2. până la finea anului, și prin urmare novela „Lae și Liță“ completă, cu prețul scădut de 1 fl. 50 cr.

Din anul 1881 mai posedem 6. exemplare complete, cari se vind cu prețul de 1 fl. 20 cr.

Acei P. T. abonați, cărora, pentru solvirea abonamentului, li s'a conces termin până-n toamnă, sunt rogați ași răfui socotéla cât mai curênd.

Administrațiunea Calicului.